

JxCat confia en la força tractora de Puigdemont per salvar les municipals

La formació vincula eleccions europees i locals per mantenir la quota de poder al territori amb la vista posada a Barcelona, on aspira a ser decisiva amb el tàndem Forn-Artadi

La llista de JxCat a Barcelona, amb una foto de Puigdemont i Forn al darrere de l'escenari | Junts per Catalunya

Carles Puigdemont va rebre diumenge passat a Waterloo uns quants membres de la candidatura de Junts per Catalunya (JxCat) a Barcelona. Elsa Artadi, Pilar Calvo, Sergi Blàzquez i Jordi Martí van dinar una amanida i una fideuà elaborades per l'expresident de la Generalitat. Els ànims del candidat a Europa, segons el seu entorn, són bons. Bons perquè ser cap de cartell, malgrat les traves inicials, l'ha fet tornar amb força a primera fila i perquè les perspectives, si es fa cas de les enquestes internes, són possiblement guanyadores. Tant és així que JxCat ha vinculat completament el seu futur electoral municipal al resultat del líder a Europa. La filosofia és clara: "Quim Forn a Barcelona, Carles Puigdemont a Europa". Ja és la tercera vegada consecutiva que el dirigent independentista -partidari de la "màxima concentració" del vot republicà a l'entorn del seu projecte- és el principal reclam electoral de l'espai postconvergent.

La primera va ser el 21 de desembre -remuntada inclosa-, la segona el 28-A -amb resultats menys palpables i només set diputats per a la llista encapçalada per Jordi Sànchez i Laura Borràs- i ara emula la maniobra amb les europees i municipals. A l'Eurocambra, segons fonts de la

candidatura, hi ha "dos diputats assegurats" -Puigdemont i Toni Comín- i el que balla és el de Clara Ponsatí, número tres. Tots ells formaven part del Govern que va promoure l'1-O, i és precisament aquesta veu la que l'expresident vol portar a Europa en un intent d'aconseguir moure l'Estat a l'hora de dialogar amb Catalunya. Si l'independentisme no té "veu i vot" a les institucions comunitàries, no es podrà marcar de cop el president espanyol per pactar.

El context per a JxCat, un cop més, ha estat complex. L'arrencada del míting final n'ha estat l'exemple: Forn, cap de cartell a la capital catalana, ha trigat molts més minuts dels previstos per entrar per videoconferència des de Soto del Real. El candidat ha rebut el veto de la Junta Electoral Central (JEC) a bona part dels actes de campanya on hi havia prevista la seva presència, i la seva dona, Laura Masvidal, ha estat l'encarregada de posar-hi veu. En aquest cas, a diferència de Borràs i Sánchez el 28-A, només s'han llegit dues cartes del candidat des de la presó: una el segon dia de campanya, en la qual situava Artadi com a alcaldessa si a ell no el deixaven, i una altra ahir dijous en la qual relatava la seva experiència amb el món de l'esport a la presó.

Puigdemont sosté que si el Govern de l'1-O no té "veu ni vot" al Parlament Europeu serà més complicat pressionar Sánchez per dialogar

Forn s'ha compromès aquest divendres a ser a Barcelona el 15 de juny, dia de la constitució de l'Ajuntament, per "recollir la vara d'alcalde" (<https://www.naciodigital.cat/noticia/180644/forn/es/compromet/recollir/vara/alcalde/si/guanya/barcelona>) . Per això ha demanat anar a buscar "un a un" els vots dels indecisos i també els d'aquells que tenen l'espina clavada de la manca d'unitat entre JxCat i ERC per fer una llista conjunta. La llista conjunta tampoc va ser possible a Europa, i al final Puigdemont va prendre la decisió d'encapçalar l'aposta del seu espai al costat de Toni Comín i Clara Ponsatí. Aquesta decisió n'ha comportat una altra: la renúncia a la restitució com a president (<https://www.naciodigital.cat/noticia/179628/puigdemont/renunciara/restitucio/si/pot/exercir/eurodiputat>) , perquè si pot exercir com a eurodiputat deixarà l'escó al

Parlament. Un any i mig després del 21-D, la principal promesa de campanya ha quedat enterrada en un marc de repressió.

La lluita per l'hegemonia

L'expresident de la Generalitat pugna aquest cop directament amb Oriol Junqueras, líder d'ERC, en aquestes europees. Però el pols va molt més enllà, perquè JxCat -un espai polític en construcció, que beu tant del PDECat com del grup parlamentari a Catalunya i de la Crida Nacional per la República, ara hibernada a l'espera dels esdeveniments interns d'aquest estiu- s'hi juga també l'hegemonia municipal. CiU, la marca amb la qual bona part dels candidats d'aquest 26-M es van presentar el 2015, va obtenir la victòria fa quatre anys amb 668.000 vots i més de 400 alcaldies. Una xifra que pot veure's reduïda si se segueix la tendència de les últimes espanyoles.

La carta que juga JxCat, i així ho han insistit tots els pesos pesants de la formació -de Quim Torra a Elsa Artadi, d'Artur Mas a Xavier Trias-, és la de votar el mateix a cada urna. És a dir: optar per Puigdemont a l'Eurocambra i pel candidat de l'espai postconvergent que toqui en cadascun dels municipis. Especialment rellevant és Barcelona -les enquestes situen Forn i Artadi lluny de la victòria-, però hi ha almenys vint ciutats -d'Igualada a Manresa, d'Olot a Tortosa, de Puigcerdà a Girona- on JxCat s'hi juga molt. No

només pel poder municipal, sinó també per les quatre diputacions que ara governa l'espai nacionalista. En aquest sentit, els més moderats mostren preocupació perquè una victòria probable de Puigdemont amagui pèrdua de pes local.

Quim Torra, aquest divendres en el míting final de JxCat Foto: Junts per Catalunya

Un dels qui més territori ha fet en campanya ha estat Mas, recuperat com a actiu des del 28-A. En conversa informal, assegurava aquesta setmana que en algunes places JxCat només podrà revalidar l'alcaldia si revalida la majoria absoluta, tenint en compte la política de pactes que pugui dur a terme

ERC. Els republicans, socis de Govern a Palau però amb qui han aparegut fissures durant les dues campanyes, es mostren més sòlids a les enquestes i ara aspiren a fer el tomb local. Amb la vista posada especialment a Barcelona, on l'alcaldable és Ernest Maragall.

El pols amb Maragall (i Colau)

Artadi ha moderat el to en els últims dies, però ha estat molt contundent contra Maragall en la recta final cap al 26-M. Avui mateix li deia que havia estat "incapaç" d'aturar el "continu de mentides" d'Ada Colau en el cara a cara organitzat per la Cadena SER. "Nosaltres tenim bons pilots [Artadi i Forn] i un cotxe que no és gaire bo. Ells tenen un mal pilot [Maragall] però un bon cotxe", assenyalava fa uns dies un dels principals responsables de la campanya de JxCat. Artadi ha fet un salt rellevant en la seva carrera política, destinada a grans cotes des que va irrompre fa un any i mig.

La número dos de Forn assegura que estarà els propers quatre anys a l'Ajuntament, però el seu nom es fa difícil de dissociar de les futures eleccions al Parlament que hi haurà -com a mínim- en el mig termini un cop passin les condemnes del Tribunal Suprem. L'excepcionalitat és la nova rutina per a JxCat, que confia un cop més la remuntada al factor Puigdemont. Aquest cop per guanyar a Europa i, també, per salvar les municipals. Un espai on el

poder és més estable que en altres estaments. Torra li dona especial atenció: aquest divendres ha tornat a insistir en el xoc a xoc amb Colau per haver "abdicat" de la capitalitat catalana de Barcelona, la qual ha demanat "recuperar".

VÍDEO @elsa_artadi

(https://twitter.com/elsa_artadi?ref_src=twsrc%5Etfw)

, @QuimTorraIPla

(https://twitter.com/QuimTorraIPla?ref_src=twsrc%5Etfw) , Artur Mas, @neusmunte

(https://twitter.com/neusmunte?ref_src=twsrc%5Etfw)

, @ferranmascarell

(https://twitter.com/ferranmascarell?ref_src=twsrc%5Etfw) i els principals membres de @JuntsXCat

(https://twitter.com/JuntsXCat?ref_src=twsrc%5Etfw)

pugen a l'escenari per tancar la campanya electoral a

la Sala Barts de Barcelona; informa @OriMarch

(https://twitter.com/OriMarch?ref_src=twsrc%5Etfw)

<https://t.co/dCYEE3TKeM> (<https://t.co/dCYEE3TKeM>)

? #municipalscat

(https://twitter.com/hashtag/municipalscat?src=hash&ref_src=twsrc%5Etfw) #EP2019

(https://twitter.com/hashtag/EP2019?src=hash&ref_src=twsrc%5Etfw) pic.twitter.com/LZfpCMk8yd

(<https://t.co/LZfpCMk8yd>)

? NacióPolítica (@naciopolitica) 24 de maig de 2019

(https://twitter.com/naciopolitica/status/1132004863456555009?ref_src=twsrc%5Etfw)

El president de la Generalitat observa les europees des de Palau amb una esperança: que l'independentisme superi el 50% dels vots a les europees i que els alcaldes partidaris de la República siguin majoria. Perquè algun dia, ha indicat, els haurà de cridar a la Plaça Sant Jaume. No concreta quin serà aquest moment, però tothom pensa en la resposta a la sentència. De moment, amb els diputats presos ja suspesos, res fa pensar que l'escalada judicial freni. I de la composició dels ajuntaments i del mapa europeu a Catalunya en depèn el to de la resposta.